

På norsk har vi en regel som heter SVO-regelen. Det betyr at i fortellende setninger så vil **verbet** komme på andre plass. **Den som utfører handlingen** vil som regel komme på første plass. (що в розповідних реченнях дієслово буде на другому місці. Особа, яка виконує дію, зазвичай буде на першому місці.)

Eksempel: **Lise** **kaster** ballen inn i målet.

Vi ser at Lise, som er den som gjør noe kommer på første plass, mens handlingen kommer på andre plass i setningen. (Ми бачимо, що Ліза, яка щось робить, стоїть на першому місці в реченні, тоді як дія стоїть на другому.)

Nå kan du prøve: Тепер ви можете спробувати:

brød Mor hver baker søndag

_____ .

stjeler tyven banken fra penger

_____ .

fort bilen på kjører veien

_____ .

skriver elevene boka i

_____ .

en reven mus fanget

_____ .

Når vi skal stille et spørsmål som vi tror vi får et ja eller nei svar på, vil verbet komme først i setningen. Коли ми збираємося поставити запитання, на яке, як ми думаємо, отримаємо відповідь «так» чи «ні», дієслово стоїть на першому місці в реченні.

Eksempel:

Liker Lisa sjokoladecake? Husk spørsmålstegn på slutten.

Lag spørsmål:

boka du leste

_____ ?

lekser du gjør dag hver

_____ ?

Ellers bruker vi spørreord, når vi ikke vet hva svaret blir. В іншому випадку ми використовуємо питальні слова, коли не знаємо, якою буде відповідь.

Hva (Що), **hvem** (чий), **hvorfor**(чому), **hvilken** (який), **hvordan** (як), **når** (коли)

_____ heter du?

_____ gråter gutten? Har han slått seg?

_____ kommer bussen?

_____ kjole synes du er finest?

_____ var det som tegnet på tavla?

_____ hadde du det på ferie?